

מתוך: המדריך ללוחם הרוח מאת מסטר שנטידווה

བྱང་ཆུབ་སິལམ་དཔའི་སྤྱོད་པ་ལཱ་འཇུག་པ་ལམ།

הפרק על השלמות של אורך-רוח

། བཟོད་པ་བསྟན་པ།

67
ברוב בורותם יש מי שפוגעים,
אחרים - מגיבים בשנאה.
מי מבין אלו מדופי נקי?
שניהם נוהגים בשגגה!	19
כל כאב לו יבוא, לא יוכל לעכור
את צלילות דעתם של אותם נבונים
היוצאים למאבק בנגעים של רוחם –
ופגיעות מרובות יספגו בדרכם.
68
בשל המעשים שלי בעבר
באים אחרים וכעת בי פוגעים!
ומאחר שהכל תלוי במעשים,
מה הטעם לכעוס על דברים שקורים?	20
מי אשר להשמיד את אויב הנגעים,
לשאת כל כאב וקשיים מוכנים,
ראויים להקרא "גבורים" ו"מנצחים".
כל שאר לוחמים – רק גוויות הם קוטלים.
69
משכך אווכח, לי נותר זה בלבד -
לעשות אך ורק מה שטוב,
לפעול בצורה שתגביר אהבה
ותקרֵב הבריות זו לזו.	41
המקל וכולי ישירות בי פוגעים,
אך על מי שמכה תכוון חמתי.
אם תרצה למקד כעסך בסיבה,
הן הכעס עצמו הוא מושא כעסך!
89
דייג איום זה, הנגעים ברוחי,
קֵרס חד ומכאיב בי השחיל.
עתה ימכרני לשומרי השאול,
וממני בתופת יכינו תבשיל!	42
אני בעצמי עוללתי רעה
בעבר, כלפי זולתי,
ולכן רק צודק, בתור מי שפגעה,
שאני אהיה זו שעכשיו תפגע.
90
ישם טוב, תשבחות ואף תהילה -
לא יוכלו להגדיל את חסדי,
למנע מחלה, להביא לרווחה,
להאריך את חיי, או כחי להגביר.	45
הילדים, אף שאין חפצים הם כאב,
בו בזמן הם צמאים כל מקור לסבלם.
אם בשל עווני הסבל נגרם, מה טעם
על אחר למקד את הזעם?

מתוך: המדריך ללוחם הרוח מאת מסטר שנטידווה

བྱང་ཆུབ་སິཤའ་དཔལ་ལྷན་གྱི་སྤྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ་ལམ།

הפרק על השלמות של אורך-רוח

། བཟོད་པ་བསྟན་པ།

99
ואם כך, האם אין זאת כי מי שזומם
למנוע ממני שבחים,
למעשה מגן הוא עלי מליפול
לסבל הרב בעולמות הנמוכים?	92
יש מי שלמען לזכות במוניטין
יקריבו עשרם ואף מתאבדים!
אך האם ייתכן להיזון ממילים?
ואם מוות יבוא – מי יהיו הנהנים?
100
בתור מי שלחופש שואף בלבו -
אין חפצי בכבלים של רכוש ושבחים.
מדוע אם כך מתעורר כעסי
על אלו אשר הכבלים מנתקים?	93
כאשר נהרס הארמון שבחול,
מתייסרים הילדים בלבם ובוכים.
כך מתייסר וכואב גם לבי
עת פסקו תשבחות והלל לעברי.
101
כמו ברכתו של הבודהה עצמו,
הם עומדים וחוסמים בפני את דרכי
כשאני מתקשקש אל הסבל לפול.
אז מדוע תבער עליהם חמתי?	95
אך מה לי יועיל כשמישהו אחר
הזולת מכבד, ואפילו אותי?
השמחה הן שייכת למי שנותן –
אף חלק זעיר בה איננו שלי!
102
שגיאה היא לכעוס עליהם ולחשוב
שהם אלה אשר מעכבים את חסדי.
הן אין שום אימון כמו אורך רוח –
וראוי שיהיה הוא מוקד תרגולי.	97
סיפוק ושמחה עולים בלבך
בשעה שאחרים אותך משבחים.
הנאה שכזאת כלל אינה הגיונית,
שכן אין היא אלא מנהג ילדוטי.
112
משום כך גם תאר זה רב הסגולה
בתור שדה מנצחים את כל הבריאה;
רבים הם אשר לבריות נעמו,
וכך לשלמות נשגבה התפתחו.	98
שבחים וכולי דעתי מסיחים,
ומעכבים אכזבה מדברים ארציים.
מעוררים הם קנאה בבעלי כשרונות,
וטינה כלפיהם כשהם מצליחים.

מתוך: המדריך ללוחם הרוח מאת מסטר שנטידווה

བྱང་ཆུབ་སິཤམ་དཔལ་ལྷན་གྱི་སྤྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ་ལམ།

הפרק על השלמות של אורך-רוח

། བཞིན་པ་བསྟན་པ།

118	היצורים החיים אמנם מכילים גורמים שיביאו סגולות נעלות. ומשום שניחנו בזו התכונה, הם ראויים למתן של כבוד ומינחה.
119	היכן זה תמצא שיטה כה טובה לגמול על חסדם של הידידים הטובים, הפועלים ללא גבול לעזרת אחרים, מאשר להנעים לייצורים החיים?
120	כדי לשרתם הבודות סבלו, ולמענם אף לשאל תחתיות הם ירדו. לכן גם למי שעמך מרעים חובתך היא לגמול ברוב חסדים.
113	כל תכונות נעלות, וכל תובנות, בברואים ובבודות יחדיו הן תלויות; מדוע, אם כך, לא תעניק לבריות הכבוד שתרחוש לישויות נאורות?
114	אין השניים שווים בצורת מחשבתם, אך שווים בפירות שהם לנו נותנים; על כן מעלה זו שהם מכילים היא זו שעושה את שניהם לשווים.
116	בספקם הגורמים שסגולות מצמיחים - הרי מצד זה נקבלם כשווים. אך אין שום שוויון לבודות עצמם, שאוצר סגולתם רחב הוא כים.
117	ואילו נמצא אדם שמפגין ולו חלק זעיר מים זה של סגולה, הרי גם מכלול של שלושה עולמות יקטן מלשמש לאיש זה כמינחה.

ⁱ "הידיד הטוב" הוא כינוי במסורת הבודהיזם הטיבטי ללמה, המורה הרוחני שמורה לנו את הדרך להארה.